

הציבור מתאימים לו, וכן כל מה שקשור בנסיעות קצרות ורבות. הוא מבעב מספר דברים בעת ובעונה אחת. ספרים חביבים עליו ביותר, אך לעיתים אינו מסוגל אפילו להתיישב ולקרוא זאת כשהוא נכנס למצב של חוסר מנוח.

מיספר 6: ונוס

זהו האדם השקט, הנעים והנוח. הוא רומנטי וכל שאיפתו לאהוב ולהיות מוקף באהבה. ביתו מקר שט בתמונות וחפציו, בגדיו בהירים ועדינים. הוא מוכרח להימצא בסביבה שקטה ויפה. מקום רועש ומבלבל גורם לו סבל. הוא נמשך לכל האמנויות וניחן בחוש אסתטי מפותח. הוא מעשי ואחראי אך אינו אוהב כשמיטלים עליו משימות קשות. הוא עושה כל דבר בקצב איטי ושקט. לעיתים הוא ממוקם מדי ומרבה באכילה, אך אם ימצא לו שטח ביטוי הולם, הוא יתגבר על כל החסרונות האלה.

מיספר 7: נפטון

מעיד על טיפוס מופנם, בעל מחשבה עמוקה ונוטה למיסתורין. קשה לו להסתגל לחברה. הוא מאוד קפדן וברון כאשר מדובר בידידים קרובים. הוא אינדיבידואליסטי, לעולם אינו חושב כמו כולם, ניחן ביושר פנימי וחוש-צדק מפותח. הוא מאוד יצירתי, בעל השראה ויותר מכל נמשך למוסיקה, ריקוד, דרמה ושירה. חסרונו הגדול: הצורך להתנתק מהמציאות ולהיכנס לעולם של האשליות עד כדי התמכרות לסמים ולאכזריות. בעל המיספר מתעניין במיסטיקה, גילגול-נשמות, פרה-פסיכולוגיה וכו'.

מיספר 8: סטורן

זהו אדם רציני, קודר, שאפתן, מציאותי, מעשי ובעל דרישות מ' עצמו ומהאחרים. כל עבודה שיקח על עצמו תכלית את רצינותו, אחרי ריותו וכשרונותיו, שביניהם בולט הכשרון לארגון ולנהל. חייו על-פני רוב קשים ולמדי-סבל. ילדותו עוברת עליו בקשים ולעיתים קרובות הוא גדל רק עם אחד משני ההורים. הוא סמכותי, ועובד ללא לאות עד להשגת המטרה הנכספת. הוא זקוק להמון חום, אך ימצא זאת רק בתקופה מאוחרת בחייו וגם אז יתקשה לבטא את רגשותיו. הוא מסור ונאמן ואם החליט להתקשר לבר-זוג, הוא לא ינתק קשרים בקלות. הכסף מעניק לו ביטחון, וכמעט תמיד יהיה מצוי בכיסו, אם כי לא בגיל צעיר.

מיספר 9: מרס

זהו אדם אמיץ, נועז, אוהב ו' זקוק לחירות. הוא חריף, חזק ועצמאי. את חיודו הוא מבטא בעבור דה שהא בוחר. מצטיין בניקיון, ביצוע בזרזות ומוסריות. הוא יצי רתי ואחראי וחש כי עליו לשרת את החברה. הוא ניחן בכוח מניגות ושאיפתו. הרפתקאות מסוגל להדהים את מכריו במעשים נועזים. לעיתים הוא אנוכי ואינו מתחשב בזולת, אך הוא שייך לסוג החזק וה' ועודד את כולם.

מיספר 10: פלוטו

אדם קיצוני וחסר-פשרות. לעיתים הוא ניחן בכשרון-אירגון ואוהב לפעול בגדול. הופעתו סמכותית. תית' כל מה שיקח על עצמו, יבצע בדייקנות ובאחריות, כשהוא שם לב לכל פרט ולוא השולי ביותר. הוא מנסה להיות מקובל על כולם ונעזר באינטואיציה החזקה המניחה אותו בחייו. הוא מסוגל להיות קיצוני ואכזרי, מקבל על עצמו הגבלות, אך בעיקר אלה שהוא קבע. יש לו כוחות-איפוק בלתי רגילים. לעיתים הוא נוקם ונוטר ויחכה לשעת-כיושר גם 50 שנה.

הבתו הלהטת של מיכאל פריגאן

פריגאן לגרושה הנאה, סוזאן בן סימון, הסתיימה ביאוש כבר ובתימ' רות-עשן. לפני 10 שנים התאהב פריגאן בסוזאן. הוא היה אז נשוי ועם אשה נכה ואב לשמונה ילדים, שהקטנה ביניהם היתה תינוקת שרק נולדה זה עתה. הגבר, שנחשב במקומ-עבודתו לא דם אחראי ושקול, עזב הכל והלך אחרי סוזאן. חבריו לא יכלו להבין את מעשהו זה. הם הכירו אותו כאיש מצפון וכאדם הדואג לוולת. אבל פריגאן נשט את מישפחתו, למרות שאשתו החולה לא תיפקדה, והילדים נשלחו אחרי ומרמה למסודות שונים. פריגאן עבר אז כמנהל-מיסמרת בחברת אל-ענ, אדם שהתקדם ככוחות עצמו ותפס עמדה בכירה. הוא היה אהוד על חברי-לעבודה ונחשב כאדם חרוץ ואחראי.

הוא עבר להתגורר עם סוזאן בדירה תה בבית משותף, יחד עם בנותיה. תשע שנים חיו כזוג נשוי לכל דבר. הוא נתן את חלקו לכלכלת הבית, קנה ריהוט ומיכשור חשמלי לדירה, ונתן מתנות נדיבות לאהובתו. ב-1986 פרש פריגאן מעבודתו באל-ענ, וקיבל עשרות אלפי דולארים כפיצויים. לרבריו, הוציא את כל הסכום הזה כדי לקנות מתנות לסוזאן. כשנגמר לי הכסף, היא גירשה אותו, אמר הגבר בבית-הדין. הוא סיפר, כי אחרי תקופה של מריבות קשות איימה עליו סוזאן כדי

צילום: תעלים הור

משותפים החליטה סוזאן לסיים את ה' חיים עם הנאשם, ודרשה ממנו שיעזוב את הדירה. על פי התרשמותי מהעדה סוזאן מתקבל על דעתי, כי היה משהו מן האמת בדבריהם הקשים שהטיח הנא' שם כלפיה וכלפי בני-מישפחתה. לנאשם, אשר במשך השנים איבד את הקשר עם ילדיו ועם אשתו, לא היה לאן לפנות, ויתכן שגם נשאר במצב כלכלי קשה, אחרי שהוציא את כספי-הפיצויים שקיבל במהלך החיים המשותפים עם סוזאן.

בשוכו מאילת הוציא הנאשם מה' דירה חלק מרכושו, ולאחר-מכן הסתגר בדירה משך שלושה ימים וייאשו גבר עליו. בשלושת הימים האלה לא ניסה הנאשם כל נסיון-התאבדות. כאשר הגיעו לדירה בנותיה של סוזאן, ראה הנאשם את עצמו חייב לסיים את הפרשה. אז גמלה בליבו החלטה להצית את הדירה ולשים קץ לחייו.

כוונת ההתאבדות אינה מפחיתה מהעובדה, כי הנאשם ידע, וחייב היה לדעת, ובמיקרה זה אולי אף רצה, לגרום להשמרת רכושה של סוזאן. השופטת ציינה, כי מתקבל על דעתה שסימני המכות בתנור והמקרר נגרמו על-ידי הנאשם במתכוון. אבל מכיוון שהדבר לא הוכח בבית-הדין פט, והתובע לא חקר על-כך את סוזאן ובנותיה, אין היא מוצאת מקום לה' שיעו בעבירה זו. על כן זכתה הש' פטת את פריגאן מהעבירה של גרימת נזק בודון. פריגאן הורשע בעבירה של הצתה

העובד הבכיר ב"אל-על" עזב את אשתו ואת שמונת ילדיו כדי ללכת אחרי אהובתו. כאשר זו גירשה אותו, ניסה מיכאל פריגאן (למעלה) להתאבד ולהצית את דירתה.

בודון, והשופטת ציינה את הסכנה הגדולה הקיימת בהצתת דירה בתוך בית-מגורים, כאשר אין יודעים כיצד תתפשט האש ואת מי תסכן.

עבודה למען הציבור

ה' סניגור הביא לבית-הדין פט את בנו הבוגר של הנאשם, כדי שישמש כעד-אופי עבור אביו. "היו כמה שנים שאבא לא היה בבית, משום שהי עם סוזאן," סיפר הבן לבית-הדין. הנאשם, הוא אמר, כי באותה עת עמד האב בקשר של ביקורים ארעיים עם מישפחתו. "כיום הוא מתפקד כראש-מישפחה, כאב ואם כאחת," סיפר הבן, "אמא חולה מזה 12 שנה והיה על תרופות וטיפולים.

התובע ביקש להחמיר בעונשו של הנאשם, דווקא בגלל גילו ותפקידו האחראי, מכיוון שבגלל סיבות אלה היה חייב לדעת את תוצאות מעשהו ולהתגבר על עצמו.

אין לו על מה להתגאות בכך שעזב אשה חולה וילדים, וכי חזר הביתה אחרי שסוזאן עזבה אותו," אמר התובע. השופטת שקלה את כל הנסיבות וקבעה: "העבירה היא חמורה, והעונש המירבי שנקבע עבורה הוא 14 שנות מאסר... במיקרה שלפניי הוכחו נסיבות עגומות... מדובר באדם שגילה אטי' מות ריגשית וחוסר התחשבות בוולת, כאשר עזב אשה חולה מאוד ושמונה ילדים, מהם בגיל רך, ולא דאג לעתידם ולפרנסתם. וכל זאת בתקופה שהגיעו לידיו עשרות אלפי דולארים פיצויים, שאותם ביזבז, לפי גירסת ההגנה, על אשה שאיתה התגורר."

השופטת הדגישה את התרשמותה מסוזאן, ונראה כי היבר גרם להקלה בעונשו של הנאשם. למרות חומרת מעשהו, דנה אותו השופטת ל-32 חודשי-מאסר, מהם רק שישה בפועל. גם את ששת חודשי-המאסר האלה ירצה פריגאן בעבודות למען הציבור. אילנה אלון

אנש האהבה

פריגאן נעצר בעיקבות המעשה והואשם על-ידי התובע לדיסלב לדובסקי בהצתה ובגרימת נזק לרכוש. פריגאן היה המום מהאישומים. הוא חשב לתומו כי אחרי שסבל כליכך הרבה וניסה להתאבד על-ידי פתיחת

ברזיה-גז, לא יוגש נגדו אישום. סניגורו, עורך-דין צבי לירסקי, שטח בפני בית-הדין המישפט את כל מסכת יסוריו של הגבר בן ה-50, ש' אחרי שהתאושש ממה שקרה לו חזר אל מישפחתו. בע' דותו בבית-הדין פט חזר פריגאן וסיפר כיצד מאס בחייו בגלל סוזאן, וכי ניסה כבר בעבר להתון את ורידיו ואף השאיר מיכ' תב'התאבדות. "אני החלטתי להתאבד על-ידי שריפה," טען מעל דוכן העדים.

קבעה השופטת בפסק-דינה: "כל הפרשה כפי שהיא מצטיירת לפניי היא פשוטה ועגומה. אחרי שנים של חיים

בדירה. החרר היה אפוף-עשן, והר' היטים ויותר התפצצים היו חרוכים ועשנים. על המקרר והתנור ניתן היה להבחין בסימני מכות וחבטות.

פציעתו של פריגאן לא היתה חמור, הוא נחקר במישטרה עוד באותו היום ונראה לשר' טרים די מבוהל. הוא סיפר כיצד הוציא על סוזאן את כל הסכונותיו והיא התנכלה לו בשנים האחרונות, ואף שילחה בו את בני מישפחתה. הוא אמר, כי לא פתח את הדלת לרות, מכיוון ש' חשש, כי גם הפעם באה בליוויית

בני-מישפחה המאיימים על חייו. הדבר האחרון שהוא זכר היה שאמר לרות כי הוא עירום. את מה שקרה לאחר מכן לא הצליח לזכור. רק כאשר נשאל על-ידי החוקרים אם שתה אכזרית נזכר ששלה את בנו של אחר השכנים כדי שיביא לו בקבוק-מישקה, ושתה אותו כדי להרגיש הקלה.

שיעזוב את דירתה, ואף נעזרה בכני' מישפחה באיזומיה אלה. סוזאן, מצידה, סיפרה לבית-הדין שפט על קינאתו החולנית של הגבר, ועל חייה שהפכו לסיוט בגלל מחלת הקינאה שלו. לבסוף הפך המצב בין השניים בלתי-נסבל. סוזאן לקחה את בתה ונסעה לאילת, לקרובי-מישפחתה ה' מתגוררים שם. פריגאן מיהר אחריה. הוא ניסה לפייסה ולהחזירה אליו, אבל המשבר החריף, וסוזאן דרשה ממנו לקחת את חפציו ולעזוב את דירתה. הגבר חזר לתל-אביב, וסוזאן נשארה באילת וחזכתה לשמוע כי מאהבה אמנם עזב את הדירה כבכשתה.

ביום המיקרה שלחה סוזאן את בתה, רות, לדירה, כדי שתברר אם פריגאן כבר עזב את הבית. רותי הגיעה לבניין ושמה מפי השכנים כי הגבר הסתגר בדירה מזה שלושה ימים ואינו יוצא ממנה. השכנים סיפרו, כי לפני זמן קצר שלח את אחר מילדי השכנים כדי שיקנה לו בקבוק קוניאק במכולת.

רותי, שכאה בליוויית אחותה, הפקה על דלת הדירה. היא ניסתה לשכנע את פריגאן לפתוח את הדלת.

ייסוריו של גבר יקשתי ממנו הירכנס, אבל הוא אמר שהוא עירום. אמרתי לו שילך להתלבש. הוא דיבר בנימה שקטה, לא בצעקות. חיכיתי ליד הדלת במשך חמש דקות, ושוב דפקתי. הוא אמר שהוא מיד פותח. שמעתי רחשים של דברים נשחקים. בתמימותי חשבתי שהוא באמת מתלבש, אבל לפתע הרחתי ריח של גז וריחות חיפים אחרים של דלק ונפט. ואז הוא צעק: רותי, תרחקי איך שאתה רחוקה, התחלתי חיל עשן וזוכיכות מתנפצות. התחלתי לצעוק לו שיפתח את הדלת. לא היתה שום תשובה. צילצלנו למישטרה ול-מכבי-אש.

מכבי-האש, שהגיעו למקום ראש' נים, מצאו את פריגאן שוכב על הרצפה